

Editor: Vasile Burlui

Redactor: Florentina Vrăbiuță

Copertă & tehnoredactare: Oana Iacob

EBRIS | We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

NICA, VIOLETA

Zâmbiți cu noi, amici de soi! / Violeta Nica ; il. de Oana Iacob. -

Iași : Cartea Românească Educațional, 2022

ISBN 978-606-057-216-9

I. Iacob, Oana (il.)

087.5

Violeta Nica

Zâmbiți cu noi, amici de soi!

Ilustrații de Oana Iacob

Grupul Editorial Cartea Românească Educațional

Copyright © Editura Cartea Românească Educațional, Iași, 2021.

Adresa: Bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 2, Iași – 700124

www.ecedu.ro

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

CUPRINS

Mișu	5
Prietenie	7
Măgărușul Mitică	9
Bondarul Aurică	12
Cerul	14
Ghiocelul	16
Greierașul șchiop	18
Iepurașul de Paște	20
Cici	22
Bunica	26
Vulpea păcălită	28
Judecata lui Grivei	30
Supărarea lui Sile	33
Văcuța Getuța	36
Frumoasa din pădure	38
Ariciul	40
Fluturașul	42
Aurel	44
Coțofana hoață	46
Nunta din pădure	50

Alfabetul	52
Motănelul Usturoi	54
Săndel, melcul mititel	57
Curcubeul	60
Purcelușul cel fricos	62
Rățoiul cel rău	64
Crivățul	66

MIȘU

Colo sus, pe la hotar,
în desișul de arțar,
pe din deal de cetățui
șade Mișu – un hai-hui.
Pe din deal și pe din vale
și-a făcut prin iarbă cale,
să ajungă, tupilat,
prin ogrăzi, pe la vânat.
Câte-un ou, câte-o găină
numai bună pentru cină.
I-au zis Mișu, într-o doară,
toți copiii de la școală.
Arăta a filfizon,
cu mustăți ca de nailon
și cu coada-ncovrigată
ca un nobil de... poiată!
N-are casă, nici coteață,
nici stăpân să-i stea în față.
Pe copii, de bună seamă,
i-a făcut să nu se teamă,
că e blând și jucăuș,
cu năsucul ca de pluș.

Cu sătenii e mai greu,
că i-a supărat mereu
cu hoții de prin ogradă,
ce s-au adunat grămadă.

Are multe de plătit,
nici nu le-a mai socotit!
C-a mai fost și altădată
cu spinarea șifonată.

Așa-i Mișu, fără teamă
și-nțelept, de bună seamă,
fericit în sinea lui
că e liber și hai-hui.

PRIETENIE

Tare supărată-i Gina,
pisicuța mea vecină,
c-a certat-o iar stăpâna
și-a rămas și fără cină.

Fiindcă-n șopru, printre bute,
a intrat un șoricel
și i-a spus cucoana iute:
„Hai, ocupă-te de el!”

Cum adică? Ce să facă?
Șoricelul e Ionuț.
E tovarășul de joacă
și îl știe de micuț.

A-mpărțit cu el lăpticul
și un boț de caș, mereu,
că-i sărac lipit, piticul,
și o duce tare greu.

Să-l mănânce, să-l omoare,
sau să-l prindă cu lăbuța,
să îl strângă între gheare,
nici nu se gândea Ginuța.

„Asta e!, spuse pisicul,
înc-o seară fără cină,
dar măcar Ionuț, săracul,
doarme cu burtica plină.”

MĂGĂRUȘUL MITICĂ

Cine suie-ncet, urcușul,
înspre stână, încărcat?
E Mitică, măgărușul
și e tare supărat.

Că i-a pus stăpănu-n cărcă
doi desagi cu usturoi
plus vreo trei puiuți de curcă
și-un zănatec de rățoi.

Cum să ducă el povara
pe spinarea mititică?
Sigur îl va prinde seara
și precis că-i va fi frică.

Fiindcă știe drumul bine,
l-a trimis numai pe el,
fără seama a mai ține,
că e tare mititel.

Că Mitică, cum se știe,
are doar un anișor
și l-a luat, pe datorie,
astă vară, din obor.